

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Mons.ThLic. Tomáš Holub, generální sekretář České biskupské konference.

Foto M.Ohřálová

ŘÍJEN 2012
SLŮVKO FARÁŘE

Smutný dvůr

Asi je to docela zvláštní název, ale tak to mohlo náhodnému návštěvníkovi připadat takzvaně „den poté“. Tedy přesněji den nebo dva po Diecézní ministrantské pouti, která se konala v sobotu 8. září tohoto roku v Kravařích na faře a v jejím blízkém nebo i vzdálenějším okolí.

V den pouti byl tento dvůr plný života. Ozývaly se veselé hlasy ministrantů, ať už chlapců nebo i dívek. Po příjezdu do Kravař a následném příchodu na dvorek, se počáteční ostych mnoha nových tváří postupně vytrácel a po registraci a zařazení do skupinek se obličeje prosvětlovaly.

Slavnostní mše svatá, při které bylo přes tři sta ministrantů oblečeno v liturgických oděvech (samozřejmě kromě dolnobenešovských, kterým to kněz připomínal, ale měli zrovna poruchu sluchu☺) a kterou sloužil pan biskup František Lobkowicz, byla pro mnohé silným momentem.

Vydatný guláš, do kterého maso zajišťovala farnost Dolní Benešov a krájený chléb, který zajistila farnost (co myslíte, která? No samozřejmě –) Dolní Benešov, přišel velmi vhod všem účastníkům pouti. Konzumace guláše proběhla pod zapůjčenými stany Města Kravaře.

Mezi patnácti soutěžními stanovišti, kterými prošly všechny zaregistrované skupinky, pomáhali také naši farníci.

A medaile za umístění? Tři doputovaly až do naší farnosti. Však se podívejte, přece znáte ty dlaně.

Prostě ten dvůr a jeho okolí žilo. Když jste ale dorazili na toto místo už v tu sobotu večer nebo v pondělí ráno, najednou vám přišlo na mysl jedině: „To je smutný dvůr“. Žádná jásos, žádné brebentění dětí malých, větších i opravdu velikých, nikdo nic neorganizoval, nezaznívaly žádné instrukce pořadatelů. Nebylo slyšet mlaskání u guláše a ani v kostele už nebylo tolik sloužících pomocníků oltáře...

Co si tedy přát závěrem? Aby nám dobrý Bůh dopřál, ať zase znovu tento dvůr nebo i jiné ožijí a vymizí z nich „smutek“. A to i přesto, že po takovémto dni už mohou být někteří zúčastnění unaveni☺.

Pavel Kuchař, farář

POZVÁNKA

k posezení, k poslechu muziky i k tanci.

Žijeme v kraji, kde se lidé stále ještě rádi setkávají, posedí spolu, mají si o čem povykládat a přitom si rádi poslechnou dobrou muziku, která mnohé vyláká od stolu na taneční parket. Většinou jsme možná zvyklí, že takovéto akce se uskutečňují spíše v zimních měsících, např. v plesové sezóně, ale proč to nezkusit i jindy?

Šípková slavnost je nabídkou pro občany našeho města, ale nejen pro ně. Podzim je období dlouhých večerů, které dnes mnozí lidé tráví buď u televize, nebo u jiných „izolujících a uspávajících“ mediálních prostředků.

Společenský večer v kulturním domě v Dolním Benešově je pozvánkou pro mladé i starší, páry i jednotlivce. Určitě je vhodné mít oděv, který není totožný s běžným oblečením, používaným třeba při sportování, spíše je doporučeno oblečení společenské (proč to tady vlastně píšu? Vždyť to každý ví☺).

Bude možné si zakoupit občerstvení a v ceně vstupenky je i večeře. Navíc se na výzdobě sálu podílejí i žáci naší Základní školy. Pouze si nezapomeňte zakoupit vstupenky v obchůdku u paní Šelongové (Mináčové) na ulici Záhumní.

Zveme vás. Přijďte.

Za dolnobenešovskou farnost zvou farníci, za SRPŠ zvou členové.

Šípková slavnost

POŘÁDÁ: SRPŠ A FARNOST Dolní Benešov

27.10.2012 v 19.00 hod. v Kulturním domě v Dolním Benešově

Kč 150,- večeře v ceně

Hudba OH Band

Vstupenky možno zakoupit u paní Šelongové (Mináčové)

Dolní Benešov
pří

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

PŘÍBĚHY ZE ŽIVOTA - „ANDĚLSKÉ DOPISY“

„Jednou, když jsem byla ještě malá,“ vyprávěla paní K. H., „jsem byla u babičky na prázdninách, a protože přšelo, nudila jsem se. A babička se snažila vymýšlet zábavy pro devítiletou městskou holčičku.

Bydlela na samotě, a tak jsem tam neměla kamarádky, musela mě zabavovat sama.

A tehdy mi pověděla o andělských dopisech.

Seděla jsem unuděně u okna a dívala se na prudké proudy deště, které padaly z oblohy na jehličí vysokých

stromů...

Už ani kočku nebavilo si se mnou hrát, vlezla unaveně pod skříň, a když jsem ji volala a pokoušela vyšťourat smetákem, jenom na mě prskala a odmítala vylézt.

Co dělat?

Poslouchala jsem babičku.

„Víš, že nám andělé pořád píšou dopisy o tom, co bychom měli dělat?“

„Dopisy:“

„Nejsou napsané na papíře a nenosí je listonoši, jsou psány neviditelným písmem.

„A jak je teda můžeme přečíst?“

„Tyhle dopisy se čtou,“ usmála se babička, „srdcem...“

„Srdcem?“

Babička kývla.

„Ty dopisy jsou o tom, co by měl člověk dělat, a o tom, co by dělat neměl. Chápeš? Když se člověk zamyslí, když se opravdu hluboce a upřímně zamyslí, jistě přijde na to, co by měl dělat a co by dělat neměl. Jenomže lidé se nezamýšlejí. A proto to na světě dopadá tak, jak to dopadá. Schválně, jestli ty přijdeš na to, co ti andělé píšou právě teď...“

Zamyslela jsem se.

„Že nemám kočku šťourat smetákem, když spí pod postelí nebo, když se vlezle pod skříň..., že ji to bolí,“ uvažovala jsem.

Babička pokývla.

„A co ještě?“

„Asi,“ rozvažovala jsem, „že se tě nemám pořád vyptávat, co bych měla dělat, a že si mám jít třeba malovat nebo si najít nějakou knížku v knihovně.“

„Správně, správně.“

„A že bych ti měla,“ to jsem vyslovovala dost nerada, „umýt nádobí od
„Teda, ty ale umíš číst andělské dopisy,“ pochválila mě babička.

A tak jsme si hráli těch pár dní, co přšelo. Ani jsem nevěděla, co mi
toho andělé píšou, ani jsem netušila, co mi posílají za
dopisy.

Psali mi.

Píšou mi.

Stále mi psali.

Stále mi píšou.

Píšou všem. Jenomže lidé si neudělají čas na to, aby se na andělskou
poštu podívali. Neudělají si čas na to, aby se zamysleli, jestli jim právě teď
nějaký dopis nepřišel, a nepodívají se na něj srdcem...

A protože ten dopis nepřečtou, něco se nedozvědí. Někdy jenom
maličkosti jako já tehdy u babičky, jenomže někdy se nemusí kvůli své
nepozornosti dovědět něco důležitého – a třeba moc důležitého.

Něco, co je zachrání.

Zachrání před tím, aby vešli do tmy....

Aby spadli do nějaké propasti...Nějaké duševní propasti...

Někdy by možná stačilo všimnout si andělského dopisu a člověk by
neprohrál.

Zvítězil by.

Protože ty andělské dopisy jsou o tom, jak vyhrát, jsou to rady, jak
v životě vítězit...

A zvítězit.

Píšou nám.

Stále. Nejenom, když prší a člověk, protože nemá co jiného na práci, se
podívá na andělskou poštu.

Nevěříte?

Možná právě teď vám byl poslán andělský dopis, vám, čeká na vás
nějaká zpráva...Kdo ví, možná je to nesmírně důležitá zpráva.

Zpráva, která rozhodne o tom, jestli se vám podaří v životě neprohrát,
jestli dokážete ve svém životě zvítězit.

Jak nenápadné dopisy to bývají...

Dopis čeká.

I v tuto chvíli čeká andělský dopis.

Stačí tak málo.

Všimnout si ho. Přečíst si ho...Pozorně.

Teď, teď, právě teď'...Pochopit andělská slova.“

Vybrala a upravila Marie Ohřálová

Kde se vzala radost

Rozdělíte-li se s někým o svou radost, zdvojnásobí se, rozdělíte-li se o smutek, stane se polovičním. (Sinclair Lewis)

Už jsme si zvykli, že v tomto slzavém údolí platí jistě neměnné zákony a tak s nimi počítáme. Kámen vždycky bude padat shora dolů a ne naopak. Těleso vodou vytlačené ani nenapadne vzeprít se zákonu Archimedovu. Rozdělím-li se o krajíc chleba bratrsky, zbude mi přesně půlka. Stejnými zákony se řídí i smutek. Rozdělím se o něj a je poloviční. To je víc než skvělé, protože jinak bychom se v něm za chvíli všichni utopili.

Ale jakže je to s tou radostí? Rozdělím se o ni a ona není poloviční, ona je dvojnásobná. Tady něco nehraje. Kdybychom se o tom tisíckrát na vlastní kůži nepřesvědčili, asi bychom nevěřili. Je to prostě tak. Ale jak si to vysvětlit? Je zcela evidentní, že radost se řídí nějakými jinými zákony než jsme zvyklí. Rozhodně jinými než smutek. Co je to za zákony? Že by radost byla veličina, která byla do našeho světa přesazena ze světa jiného? Ze světa, kde platí úplně jiné zákony? Že by to byl nějaký závdavek na radost věčnou? Ukázka? Reklama, která si nás chce získat? Anebo je to nezbytná součást výzbroje královského kněžstva, které Král pověřil zvláštními úkoly? Ať tak či onak, skutečná, pravá radost je něco, co není z tohoto světa. Kdo ji má, ten ví moc dobře, že ji nemá jenom pro sebe.

André Maurois říká: "Šťěstí je mozaika složená z nepatrných malých radostí." Nemusí tedy hned pršet, stačí, když bude vytrvale kapat. Nešťastných a smutných lidí máme kolem sebe vždycky dost. Stačí se rozhlédnout v tramvaji a spočítat si tváře usměvavé, zasmušilé, otrávené, znechucené - a vyjde nám statistika ne zrovna lichotivá pro národ, který rozhodně patří k té bohatší menšině světa.

Kolika sebevraždám mohl zabránit jediný úsměv, jen kdyby byl někdo v té kritické chvíli ochoten se trochu angažovat. Carmelia Elliottová nepochybně ví o čem mluví: "Když se na někoho usměješ, nebo ho pochválíš, můžeš mu vrátit smysl života." Je docela dobře možné, že naše "bezbožná" sousedka hladce proklouzne za nebeskou bránu, protože: "Už jsem vůbec nevěděl kudy kam, a ty ses na mě kousek před tím Nuselským mostem tak hezky usmála".

(z knihy [O naději s Marií Svatošovou](#) , vydalo: [Karmelitánské nakladatelství](#))

Věra Dudová

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU

V sobotu 15. září jsme společně při mši svaté, kterou sloužil v 11. hodin milý host Mons. ThLic. Tomáš Holub spolu otcem Pavlem poděkovali Pánu Bohu za úrodu zemskou. Po té jsme strávili příjemné odpoledne na farním dvoře a nádvoří kostela, kde bylo připraveno bohaté občerstvení

a kulturní program. Velikým zpestřením celého odpoledne byla beseda s letošním vzácným a sympatickým hostem. Novinkou letošní akce byl prodej Ddolnobebešovských oplatků. Všem, kteří akci připravovali nebo se na podíleli, vyslovujeme „DÍKY“

Sponzoři do tomboly

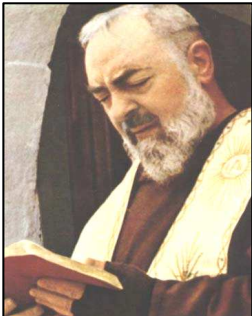
Rádi bychom touto cestou poděkovali sponzorům, kteří dodali mnohé ceny do tomboly při Poděkování za úrodu. Výtěžek z prodaných losů byl použit na financování opravy našich kostelních varhan.

Restaurace SPORT
MK J.Klemensová
Zahradnictví pí.Ostárková
Květinářství SLUNÍČKO
Manželé Bilíkoví
Městský úřad Dolní Benešov
PAK (ul.Hlučinská)
Trafika MARTA
Penzion HERTA
Dominik Vilém
Bitta Jan
Bazan Gerhard
Květinářství AGÁVE
Potraviny Jordan
Kosková Eliška
Sovík Martin
Lékárna U Mistra Konráda

Lékárna U Kaple
Vavřínková Jana
Rybářství Hodonín (p.Kubíček)
Cukrárna L.Hartošová
SPOJMAT
Knihkupectví KOSMAS
MOZAIKA Zábřeh
Výroba cukrovínek M. Pudová
Hospoda Na Rynku
AUTOTIP Mazda
pí. Sekáčková, Zábřeh
Holečková Marie
Kubíková Terezie
Kozelek David
PEKAŘSTVÍ Obrusník
Manželé Muczkoví

SVĚTEC MĚSÍCE

SV. PIUS Z PIETRELCINA- Pokračování ze života Patra Pia

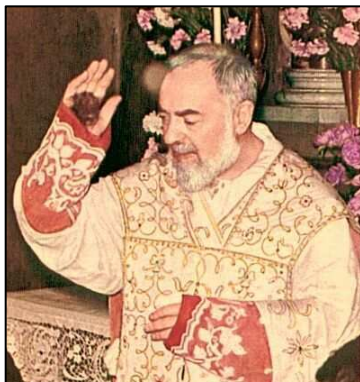

„Víte, proč byl Ježíš Kristus ukřižován?“ zeptal se kardinál Giuseppe Siri, arcibiskup z Janova, těch, kteří chtěli znát jeho názor na „kauzu Patera Pia“. „Kvůli hříchům lidí,“ odpověděl si arcibiskup sám a dodal. „Objeví-li se kříž znovu, pak proto, že je nadmíra hříšníků. Ti, aby mohli být zachráněni, potřebují někoho, kdo za ně půjde znovu trpět na Kalvarii. Pater Pio byl na kříži celé půl století.“

Viditelné Kristovy rány obdržel Pater Pio 20. září 1918. Tehdy se modlil s rozepjatýma rukama před křížem, když svatostánek zahořel zvláštním světlem. Kristus, v podobě nevýslovně krásného muže, se snašel k němu. Když z této vize procitl, měl viditelně vtlačené Kristovy rány. Na nohou i rukou měly průměr víc než dva centimetry procházející z obou stran, takže bylo možné v nich spojit palec s ukazováčkem. Rána v boku byla 7 cm dlouhá a 5 cm široká. Známy římský chirurg, Dr. Festa, pověřený zkoumáním ran Patera Pia (dříve volnomyšlenkář), vydal po důkladném prozkoumání posudek: „Rány tohoto omilostněného kněze, připomínající strašná zranění našeho Spasitele, není možné vysvětlit přirozeným způsobem, neboť odporují všem přirozeným zákonům. Každá normální rána se buď zhojí, nebo zapálí. U otce Pia nedochází ani k tomu, ani k onomu. ani se nezvětšuje, ani nezmenšuje.“

Pravost stigmat potvrzuje i to, že ač byla zraněná místa pravidelně omývána dost nekvalitním mýdlem a obyčejnou vodou, k infekci nedošlo.

Zmiňovaný Dr. Festa ho dvakrát operoval v klášteře bez uspání, jednou na kýlu v oblasti slabin, jednou na cystu na krku o velikosti holubího vejce. Rány po operaci se zhojily bez komplikací, zatímco stigmata krvácela dál. Přestože denní ztráta krve odpovídá obsahu čajového šálku neobjevila se u něho žádná anémie.“

Nadpřirozené schopnosti provázely celým životem Patera Pia. Nejznámější z nich je, že **dokázal nahlížet do lidských srdcí** - zvláště při zpovědi, které byly většinou krátké. Stačilo mu jen pár minut, aby poznal duši člověka, kterého má před sebou, a změnil mu život. Kdo byl odmítnut, ten se následně vracel a svých hříchů opravdu litoval.

Měl v úctě anděly, zvláště Michaela. Také je viděl. Mnohým lidem vzkázal:

„**Posílejte ke mně své anděly strážné.**“

Manželům, učitelům, onemocnělo dítě. Mělo vysoké horečky. Obvyklé léčebné metody nepomáhaly. Po půlnoci navrhl muž manželce, aby šli spát, že musí ráno do školy. Paní zůstala u dítěte, muž se uložil v pokoji. Vzpomenul si, že je možné za Paterem Piem vyslat s prosbou anděla strážného. Teď to udělal, bylo to pět minut před jednou. Ve tři se šel podívat na dítě a poznal, že je zdravé. Manželka mu řekla: „Nediv se, než jsem usnula, prosila jsem svého anděla strážného, aby zašel k otci Piovi.“ Oba tedy udělali to samé. Později šel muž otci Piovi poděkovat. Otec Pio byl právě obklopen hloučkem mužů, když si všiml přicházejícího učitele, přivítal ho slovy: „Od vás nemá člověk pokoj ani v noci, poděkovat jdi ke svatostánku, nebo Panně Marii.“ Učitel se ještě osmělil zeptat: „Otče, mohl byste mi ještě říci, který anděl byl u vás dříve- můj, nebo manželčin?“ Tvůj byl u mě pět minut před jednou a ten druhý o něco později."

Měl schopnost bilokace – být v jednu chvíli na více místech. Přestože Páter Pio od 13.května 1918 nikdy neopustil městečko San Giovanni Rotondo, je dokázáno, že se objevoval na mnoha místech na světě.

V roce 1922 požádala mladičká dívka o zpověď v Římě neznámého sympatického kapucína. Rozhovor, který následoval, jí nesmírně pomohl. Ulevilo se jí. Rozhodla se pak počkat na mladého mnicha před bazilikou, ale nedočkala se. Jako by se vypařil. O rok později se mladá Giovana objevila mezi zástupy lidí, kteří směřují do San Giovanni Rotondo. Dověděla se z novin o kapucínovi, který má stigmata a voní a po svatosti. Chtěla se s ním potkat. Byl to Pater Pio. Ten si ji hned všiml a ptal se jí: „Vzpomínáš si na mě? Zpovídal jsem tě ve svatém Petru.“ Dívka se rozpláče. „Neměj strach Giovano,“ pokračuje mnich, „Madona mi o tobě řekla, že mě budeš hledat.“ Po té co se dověděla, že mu byla Pannou Marii svěřena do rukou už při narození, při kterém byl také přítomen, rozhodla se pro zasvěcený život. / Madona mu tehdy řekla: „Je to drahokam v syrovém stavu. Obrušuj ho vyhlazuj a lešti, jednou se budu chtít o něj obohatit. Neboj se, ona sama tě vyhledá.“ / Osmnáct let před tímto setkáním byla tato vizionářská událost zapsána do deníku Otce Pia. Giovana pak vstoupila do řádu františkánů.

Jednou z duchovních dcer otce Pia je také Gemma di Giorgiová. Narodila se roku 1939 bez zorniček v očích – slepá. Když jí bylo 6 roků, Páter Pio jí požehnal a ona začala vidět. Ani dnes nemá zorničky. Duhovky v celém oku jsou plné, bez otvoru, což jí znemožňuje vidět, ale o tom že vidí nemůže být žádná pochybnost. Lékaři ji nazývají zázrakem přírody.

Otec Pio dobře věděl, co je to utrpení. Nemoci ho provázely celým životem. Trpěl revmatismem, průjmami, které mu mnohdy nedovolovaly pozřít jakékoliv jídlo kromě eucharistického chleba. Trpěl také nadlidskými horečkami, od 48 do 53 stupňů, které bylo možné změřit jen teploměrem na měření koupele.

V okamžiku, kdy zemřel, zmizela z jeho těla i stigmata a jeho kůže zůstala naprosto čistá, neporušená.

(čerpáno z různých zdrojů) Připravila Marie Ohřálová

OKÉNKO DO SVATÉ ZEMĚ

KÁNA GALILEJSKÁ

Svatba v Káně Třetího dne byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“

Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci,

kteří načerpali vodu to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. (Jan 2, 1 – 10)

Tak začíná evangelijní příběh podle Jana. On, jako jediný z evangelistů, zaznamenal tento zázrak při svatbě v Káně, kde Ježíš proměnil vodu ve víno. Toto znamení bylo pak důležité, neboť jeho učedníci následně v Ježíše uvěřili.

KÁNA GALILEJSKÁ - městečko položené asi 2 hodiny chůze na mírném svahu severovýchodně od Nazareta.

Je vzácným příkladem mírového spolužití různých náboženství a ras. Obydlena je řecko-ortodoxními a římskokatolickými Araby, muslimskou menšinou a židovskou komunitou. Ti zde vedle sebe žijí již od středověku

KOSTEL PRVNÍHO ZÁZRAKU V KÁNĚ GALILEJSKÉ

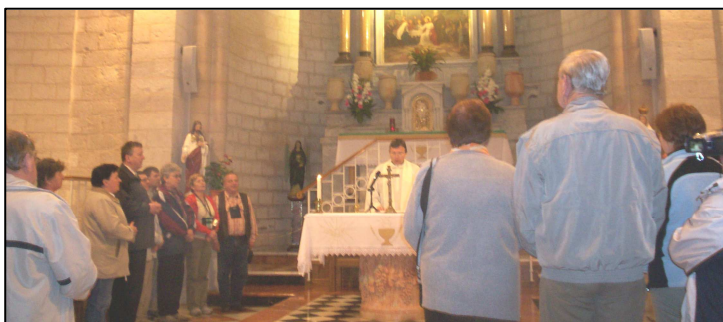
Tento františkánský kostel byl založen ve druhé polovině minulého století na základech někdejšího kostela z doby byzantské. V kryptě kostela jsou uchovány autentické nádoby na vodu, používané při zmiňované svatbě.

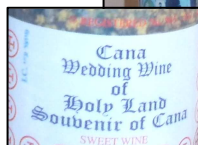
Ty kamenné džbány , naplněné vodou, byly připraveny pro obřadní umývání rukou před jídlem a potom i na oplachování talířů, mís a nádob k pití, jak bylo u židů ve zvyku. „Vědro“ má asi 40 litrů. Byly to tedy spíše sudy, které mohly pojmout každý na 80-120 litrů, všech šest dohromady tedy asi 6 hektolitřů.

Zmenšeniny těchto šesti nádob jsou umístěny na oltáři kostela, hned pod obrazem znázorňujícím svatbu v Káně a první Ježíšův zázrak.

Je zde již tradicí, že manželské páry poutníků při obřadu obnovují společně své manželské sliby. V nedalekém obchůdku si pak jako suvenýr kupují speciální svatební víno z Kány ve větším, či menším balení.

Nový Zákon se o tomto místě zmiňuje hned třikrát:

- V Káni Galilejské proměnil Ježíš vodu ve víno - První zázrak. (Jan 2, 1.11)
- Zde uzdravil na dálku syna královského úředníka, z Kafarna. (Jan 4, 46-53)
- Z Kány pochází Kristův učedník Natanael, nazývaný Bartoloměj. (Jan 21,2)

Dolnobenešovské oplatky

Jak to vlastně všechno vzniklo? Už ani nevím přesně. Pokud se ale nepletu, bylo to někdy v lednu nebo únoru letošního roku, kdy při návštěvě bývalé hostiárny, dnes UNITY s.r.o. v Bílé Vodě na Javornicku, při nákupu většího množství hostií pro naši farnost, jsem se zeptal ředitele Ing. Uhlíře: „Mohli byste upéct lázeňské oplatky i pro naši farnost?“ Odpověď: „Samozřejmě“ mě hodně potěšila.

Dále pan ředitel dodal, že si ale musíme sami graficky navrhnout obal neboli krabičku na oplatky, a k tomu dodat kvalitní fotografie, které by se daly použít.

Na tomto místě bych velmi rád poděkoval paní Miluši Pagáčové, která nám i přes nedostatek času a při péči o děti vytvořila dostatek velmi kvalitních fotografií, které jsme na obal použili. Taktéž velké díky patří paní Kateřině Špilháčkové, která zase připravila konečný grafický návrh oplatkové krabičky.

Před oslovením výše uvedených odbornic bylo důležité navrhnout před farní radou, zda se do takovéto akce pustíme, abychom měli své vlastní oplatky. Odpověď: „To už jsme měli udělat vloni“ mi znovu napověděla, že to není snad krok vedle.

Pak už tedy přišla na řadu naše objednávka, pak v samotné hostiárně tento veliký stroj ,

pak pracovníci tohoto zařízení a nakonec v pátek 14.září v podvečer přijel na farní dvůr bílý automobil, který dovezl prvních 504 krabiček oplatků.

Pokud se během celého procesu někde snad zaprášilo, tak maximálně po oplatcích s oříškovou příchutí 😊.

Je pravda, že cena krabičky je hodně vysoká, ale pro vysvětlení: více než 50% ceny je váš příspěvek na opravu našich varhan, na kterých se už ve varhanářské dílně pracuje.

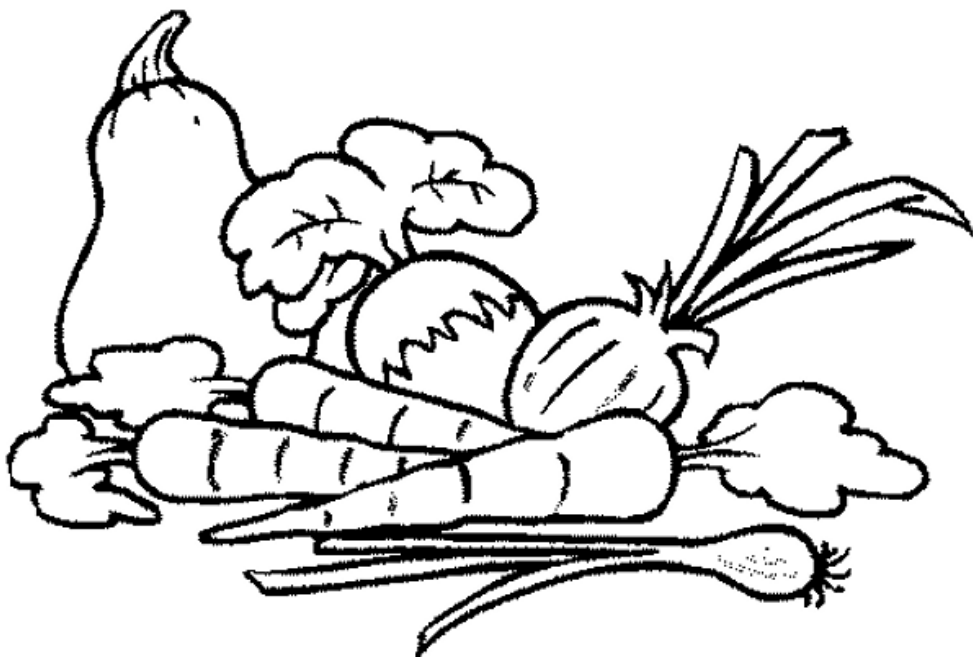
Pavel Kuchař, farář

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na říjen 2012

Den	Dat.	Místo a čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.10.	18.00	Za + Karla Onderku, dvoje rodiče a + rodinu	
Út	9.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.10.	18.00	Za + manžela Jozefa Kozlovského, bratra, švagra a r...	
Čt	11.10.	18.00	Za + rodiče Josefa a Annu Večerkovy	
Pá	12.10.	Zá 18.00	Za Josefa Klemense, manželku a syna	
So	13.10.	7.00	Za Aloise Bujoka, manželku a rodiče z obou stran	
Ne	14.10.	7.00	Za + Štefana Galamboše, snachu, rodiče a sourozence	
Ne	14.10.	Zá 8.30	Za Bruno Reichla, manželku, tři syny a dvoje rodiče	
Ne	14.10.	10.00	Za + Karla Kollka (výroční)	
Po	15.10.	18.00	Na daný úmysl	
Út	16.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.10.	18.00	Za Herberta Porubu a rodiče z obou stran	
Čt	18.10.	18.00	Za Arnošta Lainku, manželku a rodiče z obou stran	
Pá	19.10.	Zá 18.00	Za + Ervína Smolku (výroční)	
So	20.10.	7.00	Za + Marii Reschnou, manžela a příbuzenstvo	
Ne	21.10.	7.00	Za Josefa Kuchaře, manželku, rodiče z obou stran a...	
Ne	21.10.	Zá 8.30	Za Karla Mrkvu, manželku a + rodinu	
Ne	21.10.	10.00	Za + P.Cypriána Lellka (200 let od narození)	
Po	22.10.	18.00	Za + Gertrudu Svobodovou (výroční), + manžela a r...	
Út	23.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.10.	18.00	Za Norberta Nováka, syna Josefa a rodiče z obou stran	
Čt	25.10.	18.00	Za Huberta Nováka a rodiče z obou stran	
Pá	26.10.	Zá 18.00	Za + Boženu Rošíkovou (výroční)	
So	27.10.	7.00	Za + Lenku Moravcovou (měsíční)	
So	27.10.	ČK16.00	Za manžele Bajorkové a Taškové	
Ne	28.10.	7.00	Za + Lindu Warden (výroční)	
Ne	28.10.	Zá 8.30	Poděkování P.Bohu za přijatá dobrodiní, zdraví ...	
Ne	28.10.	10.00	Úmysl kněze	
Po	29.10.	17.00	Za Marii Gawelkovou, manžela, rodiče, sourozence a r...	
Út	30.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	31.10.	17.00	Za + manžela, sourozence a rodiče z obou stran	
Čt	1.11.	17.00	Za + Jiřího Lellka, manželku a děti	
Pá	2.11.	6.30	Za živé a + kněze, kteří sloužili v naší farnosti a kněz...	Dušíčky
Pá	2.11.	Zá 15.00	Za + Anežku Laškovou (výroční)	Dušíčky
Pá	2.11.	17.00	Za + manžela Jána Kozlovského, bratra a rodiče z ob...	Dušíčky
So	3.11.	7.00	Za + rodiče Postulkovy a přízeň	
Ne	4.11.	7.00	Za živé a + myslivce (svatohubertská mše)	
Ne	4.11.	Zá 8.30	Za Františka Dedka, syna, rodiče a přízeň	
Ne	4.11.	10.00	Na daný úmysl	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami

Můžeš si malovat

Evička se vrací z první hodiny náboženství. O čem to dnes bylo? Ptá se maminka. O mně a nějakém Adamovi.

Na fakultní poradě se objeví anděl a sdělí děkanovi:

"Na oplátku za vaši obětavost a příkladné chování budete odměněni.

Můžete si vybrat: Nekonečné bohatství, moudrost nebo krása."

Děkan si bez zaváhání vybere nekonečnou moudrost. "Vykonáno," pronese anděl a zmizí v oblaku páry a záře.

Všichni přítomní upírají zraky na děkana, který je obklopen kruhem světla. Po chvíli jeden z kolegů dychtivě zašeptá: "Řekněte něco!"

Děkan se na něj zadívá a řekne: "Měl jsem si vzít peníze."

At „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle

Poděkování za úrodu 2012

foto M. Ohřálová

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohřálová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděle v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917